

Petoksen harmaa alue kahden valtakunnan välillä

The Grey Area of Deception between Two Kingdoms

Johan Malan, Mossel Bay, South Africa (January 2016)

Hengellisellä alueella ihmiset ovat kaikkialla alttiina vaikutuksille, jotka tulevat kahdesta eri valtakunnasta, nimittäin Jumalan ja Saatanan. Jokainen ihminen aloittaa elämänsä tämän valon ja pimeyden välisen spektrin väärässä päässä, koska on syntynyt turmeltuneen ja syntisen luonnon kanssa. Pelastussaan hänet kutsutaan kadotetun tilansa pimeydestä Kristuksen valtakunnan ihmeelliseen valoon (1.Piet. 2:9). Paavali sanoo, että Isä Jumala *"on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan. Hänessä meillä on lunastus, syntien anteeksisaaminen"* (Kol. 1:13-14). Lunnaat maksettiin, että meidät voitiin lunastaa synnin aiheuttamasta syyllisyydestämme ja antaa meille uusi alku elämässä.

Pelastuksen jälkeen ongelmamme ja hengellinen taistelomme eivät valitettavasti lopu, sillä paholainen ottaa kohteekseen kaikki uskovat ja käyttää eksytystä ja kiusausta yrittäessään herättää henkiin vanhan, lihallisen luontomme ja turmeltuneet himomme ja pyrkii näin tekemään meistä jälleen synnin orjia. Meillä on kuitenkin Herran armo, Hänen Sanansa lupaukset ja ohjeet sekä Pyhän Hengen voima voittaa nämä kiusaukset, pitää liha ristiinnaulittuna ja olla enemmän kuin voittaja Kristuksessa. Se on kuitenkin ankara taistelu, jossa olemme kiinni, eikä kenelläkään kristityllä ole varaa aliarvioida sen vakavuutta. Meidän pitäisi tunnistaa ongelma siksi, mikä se on, ja sitten pukea päällemme Jumalan täysi sota-asu pysyäksemme pystyssä paholaisen juonia vastaan. Emme

elä nyt täysin ilmestyneessä taivaan valtakunnassa, vaan olemme keskellä kiivasta taistelua voimakasta ja ovelaa vihollista vastaan.

Voidaksemme olla voittajia tässä hengellisessä taistelussa, meillä on oltava hyvä tieto vihollisesta ja aina kyettävä vetämään selkeä raja Jumalan valtakunnan ja Saatanan valtakunnan välille. Meidän tulee olla hyvin perillä siitä, mikä on sallittua ja mikä ei voidaksemme estää tilanteet, joissa tahattomasti edistämme vihollisen asiaa. Meidän on käsketty aina vaeltaa valossa ja vastustaa jatkuvasti pimeyden tekoja. Jos todistamme, että vanhat asiat ovat kadonneet ja kaikki on tullut uudeksi, meidän tulee täysin ymmärtää, että kaikki menneisyyden synnit, samoin kuin kaikki muut turmeltuneen lihan teot, ovat meille sallittujen rajojen ulkopuolella. Paavali sanoo: *"Älköönkä teillä olko mitään osallisuutta pimeyden hedelmättömiin tekoihin, vaan päinvastoin nuhdelkaakin niistä"* (Ef. 5:11). Pyhä Henki vakuuttaa meidät kaikesta synnistä, jotta voimme tunnustaa ja hyljätä sen ja vapautua siitä kokonaan.

Jumalan Sanan valossa on helppo erottaa nämä kaksi valtakuntaa, sillä lihan syntiset teot on täysin paljastettu ja pelastuksen jälkeen meidän tulisi pidättäytyä ylittämästä rajaa kohti luopumusta (vrt. Gal. 5:19-22). Vain Jeesus Kristus voi sovittaa meidät Jumalan kanssa ja antaa meille uuden, jumalallisen luonnon (2.Piet. 1:4), kun taas kaikki kristinuskon ulkopuoliset uskonnot suuntautuvat ihmisen langenneeseen luontoon ja johtavat yhä syvemmälle eksytykseen. Kukaan ei pääse Isän luo muuten kuin Pojan kautta (Joh. 14:6), sillä ihmiskunnalle on annettu vain yksi nimi, jonka kautta voimme pelastua - Jeesus Kristus (Apt. 4:10-12). Hän on maailman valo ja hänen ulkopuolellaan ihmiset elävät pimeyden vallassa.

Huolimatta valon ja pimeyden valtakuntien jyrkästä erosta, paholainen ja hänen työtoverinsa ovat onnistuneet muodostamaan petoksen harmaan alueen, jossa näiden kahden valtakunnan erottaminen ei ole helppo tehtävä. Kautta aikojen väärät profeetat ja väärät opettajat ovat tunkeutuneet Jumalan valtakuntaan valheiden isän yllyttämänä tavoitteenaan uskovien pettäminen. Naamioitumalla, väärillä väitteillä ja teeskennellyllä jumalaisuudella monet heistä ovat onnistuneet esiintymään Jumalan apostoleina saavuttaen huomattavaa arvostusta ja jopa johtoasemia, joita sitten käytetään uskovien pettämiseen vääristelemällä Jumalan Sanaa.

Eksyttäjät eivät vaella Jumalan Sanan valossa, eivät julista kolmiyhteistä Jumalaa, eivätkä ole Pyhän Hengen ohjaamia. He levittävät väärää valoa, julistavat väärää rauhaa, väärää pelastustietä, väärää pyhitysoppia, väärää opetusta Toisesta Tulemuksesta, sekä vääntelevät ja vääristelevät myös monia muita Raamatun lupauksia ja oppeja. Nämä väärät opettajat aiheuttavat tuhoa kristittyjen elämässä, koska he pääsevät sisälle kristillisiin seurakuntiin ja saavat uskottavuutta tietämättömien ihmisten keskuudessa tarjoamalla heille helppoja, mutta vääriä ratkaisuja heidän ongelmiinsa. Jotta voisimme paljastaa heidät ja vastustaa heitä, tarvitsemme intensiivistä koulutusta Jumalan Sanan totuuksissa ja aistiemme harjoittamista erottamaan sekä hyvän että pahan (Hepr. 5:14). Raamattu mainitsee seuraavat vaarallisen hengellisen petoksen harmaan alueen piirteet, jotka ovat vakiintuneet kristinuskon laajempiin riveihin:

Naamioituminen

Väärät opettajat eivät paljasta todellista hengellistä sitoutumistaan, vaan teeskentelevät puhuvansa Isän ja Herran Jeesuksen puolesta ja väittävät olevansa innokkaita kristillisen uskon kannattajia. Mitä Raamattu sanoo heistä? *”Sillä semmoiset ovat valheapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi. Eikä ihme; sillä itse saatana tekeytyy valkeuden enkeliksi. Ei ole siis paljon, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi, mutta heidän loppunsa on oleva heidän tekojensa mukainen.”* (2.Kor. 11:13-15).

Sellaiset ihmiset esiintyvät suurina uskovina ja Jumalan valtakunnan vanhurskauden päähenkilöinä, mutta todellisuudessa he ovat paholaisen agenteja. Näille eksyttäjille on ominaista, että he esiintyvät röyhkeästi profeettoina tai merkittävinä teologeina, mutta he sysäävät Jeesuksen yhä enemmän taka-alalle kieltäytymällä tunnustamasta hänen jumaluuttaan ja julistamasta hänen ristiinnaulitsemisensa lunastavaa arvoa. Jeesus kuitenkin paljasti heidät sellaisiksi, kuin he todella olivat: *”Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa ... sillä hän on valhettelija ja sen isä”* (Joh. 8:44). Petetyt papit ja kirjanoppineet kiistivät raivokkaasti tämän väitteen, sillä he pitivät itseään Aabrahamin Jumalan liiton lapsina. He olivat kuitenkin hengellisesti kaukana tästä asemasta.

Jeesus varoitti usein opetuslapsiaan vääristä profeetoista: *”Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammastenvaatteissa,*

mutta sisältä ovat raatelevaisia susia. Heidän hedelmistään te tunnette heidät” (Mt. 7:15-16). Heidän valepukunsa on ilmeinen: he teeskentelevät ulkoisesti olevansa kristillisen seurakunnan kunniallisia jäseniä, jotka julistavat Jumalan Sanaa, mutta todellisuudessa he vastustavat totuutta ja ovat vihollisen rikoskumppaneita, jotka edistävät hänen vääriä opetuksiaan uskovien keskuudessa.

Langenneet valon enkelit

Paavali viittasi usein eksyttäjiin, jotka naamioituivat ”valon enkeleiksi”, ja hän hämmästyí, miten helposti ihmiset kielsivät evankeliumin peruseriaatteet seuraamalla näitä vääriä opettajia. Hän sanoi galatalaisille: *”Minua kummastuttaa, että te niin äkkiä käännytte hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, pois toisenlaiseen evankeliumiin, joka kuitenkin ei ole mikään toinen; on vain eräitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat vääristellä Kristuksen evankeliumin. Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu”* (Gal. 1:6-8).

Jotkut vääristä profeetoista ylentävät itsensä Jumalan enkeleiksi (tai erityisiksi sanansaattajiksi) ja väittävät jopa olleensa taivaassa näyissä tai unissa, joissa saivat viestejä Kristukselta maanpäälliselle seurakunnalleen. Nämä ”profeetat” voidaan kuitenkin tunnistaa heidän väärrien saarnojensa valossa, sillä heidän sanomansa on aina ristiriidassa ristin evankeliumin kanssa ja siksi se tulisi ilman muuta hyljätä. Varhaisessa kristillisessä seurakunnassa oli tämänkaltaisia eksyttäjiä, jotka julistivat erilaisia vääriä oppeja. Galatian alueella he huomasivat seurakunnan jäsenten taipumuksen lakihenkisyyteen ja käyttivät sitä hyväkseen horjuttaakseen uskovien uskoa. He väittivät, että Kristuksen armo ei riittänyt pelastukseen ja pyhitykseen, vaan sitä oli täydennettävä noudattamalla Vanhan Testamentin lakeja, esimerkiksi sapattia ja ympärileikkausta.

Paavali ilmaisi järkytyksensä ja tyrmistyksensä galatalaisten vuoksi, koska he olivat toimineet niin naivisti, että itseasiassa kielsivät ristin sanoman: *”Oi te älyttömät galatalaiset! Kuka on lumonnut teidät, joiden silmäin eteen Jeesus Kristus oli kuvattu ristiinnaulittuna? Tämän vain tahdon saada teiltä tietää: lain teoistako saitte Hengen vai uskossa kuulemisesta? Niinkö älyttömiä olette? Te alatitte Hengessä, lihassako nyt lopetatte? ... Katso, minä, Paavali, sanon teille,*

että jos ympärileikkautatte itsenne, niin Kristus ei ole oleva teille miksikään hyödyksi ... Te olette joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka tahdotte lain kautta tulla vanhurskaiksi; te olette langenneet pois armosta” (Gal. 3:1-3; 5:2, 4). Lain ja armon synteetin harmaata aluetta ei ole olemassa.

Ihmiset alistavat itsensä hengelliselle kiroukselle, jos ajattelemattomasti uskovat väärin profettojen petoksen ja toimivat sen mukaisesti. Tästä syystä Paavali (jakeessa Gal. 1:8) esiintyy niin voimakkaasti eksyttäjiä vastaan: *”Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu.”* Tämä henkilö olisi paljastettava siksi, mikä hän on, nimittäin Saatanan kätyriksi. Älkää antautuko näiden väärin profettojen mukavalta kuulostavan ja vakuuttavan saarnan vietäviksi, vaan arvostelkaa tiukasti heidän lausuntojaan Raamatun valossa.

Tarujen julistajia

Väärän saarnaamisen harmaalle alueelle on ominaista uskonnollisten tarujen julistaminen totuuden asemesta. Nämä opetukset ovat teologisia sepustuksia, jotka tarjotaan niin, että ne pinnallisten ja tietämättömien uskovien mielestä kuulostavat hyväksyttäviltä. Uudet ajatukset ovat hyvin vietteleviä, sillä kristityksi tulemisen vaatimustaso lasketaan tasolle, jolla uudestisyntymistä ja pyhitystä ei enää tarvita. Esimerkkejä tällaisista opetuksista ovat katolinen näkemys kasteessa tapahtuvasta uudestisyntymisestä ja kalvinistinen oppi valinnasta. Molemmissa tapauksissa henkilölle annetaan luovuttamaton pelastuksen muoto (ikuinen turvallisuus) ilman, että hänen tarvitsee noudattaa Raamatun moraalisia periaatteita. Mitään saarnaamista, jossa vaaditaan korkeiden omistautumis- ja pyhyysnormien noudattamista, ei suvaita ja sitä vastustetaan aktiivisesti. Paavali varoitti Timoteusta tästä väärästä opista ja sanoi:

”Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyyhyynsä haalivat itselleen opettajia ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin” (2.Tim. 4:3-4).

Nämä suositut saarnaajat onnistuvat usein kääntämään kokonaisen kirkkokunnan pois entisistä uskomuksistaan ja lähestymistavoistaan. Yleensä sallivat, maailmalliset ja helppoutta rakastavat uskovat ylistävät ja rakastavat heitä ja heidän kirjojaan luetaan laajalti. Kun tällaisista saarnaajista tulee hyvin suosittuja kansallisen median julkistamisen ansiosta, he ovat ihanteellisissa asemassa tehdä aloite ekumeenisessa liikkeessä eri kirkkojen yhdistämiseksi niiden opillisista eroista huolimatta.

Saadakseen laajempaa kannatusta yhteiskunnassa väärät opettajat esiintyvät usein kirkkokuntien välisellä tasolla. He voivat kuitenkin olla myös ”uuden uskonpuhdistuksen” tuotteita omissa kirkoissaan ja teologisissa seminaareissaan. Puhuessaan Efeson seurakunnalle Paavali varoitti sisäisestä teologisesta rappiosta: *”Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä, ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka väärää puhetta puhuvat, vetääkseen opetuslapset mukaansa”* (Apt. 20:29-30).

Muutamaa vuosikymmentä myöhemmin Herra Jeesus itse kertoi Ilmestyskirjassa tälle seurakunnalle, että he olivat luopuneet elottomaan, inhimillisesti synnytettyyn jumalisuuden muotoon, jossa heillä ei ollut mitään suhdetta Häneen Vapahtajana: *”Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi. Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta”* (Ilm. 2:4-5). He eivät ottaneet huomioon tätä eksytyksen vastaista kehotusta ja myöhemmin he todellakin menettivät lampunjalkansa (todellisen evankeliumin valon) ja aikanaan vajosivat täydelliseen hengelliseen pimeyteen. He rakastivat edelleen seurakuntaansa ja osallistuivat myös aktiivisesti sen toimintaan, mutta rakkaus Kristukseen puuttui heidän sydämestään. Tämä tilanne oli seurausta siitä, että he olivat altistuneet laajasti väärrien opettajien saarnaamiselle.

Tehostettu kampanja Kristusta ja hänen evankeliumiaan vastaan

Paholainen ja hänen valheopettajiensa joukko käyvät raivokasta kampanjaa Herraa Jeesusta vastaan, jotta voisivat kieltää Hänen jumaluutensa, muuttaa Hänen pelastavan armonsa irstaudeksi ja väärentää Hänen armonhenkensä. Paavali varoitti lihallista ja ymmärtämätöntä Korinton seurakuntaa sekaantumasta Saatanan hengellisen eksytyksen harmaaseen alueeseen: *”Mutta minä pelkään, että niinkuin käärme kavaluudellaan petti Eevan, niin teidän mielenne ehkä turmeltuu pois vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teissä on Kristusta kohtaan. Sillä jos joku tulee ja saarnaa jotakin toista Jeesusta kuin sitä, jota me olemme saarnanneet, tai jos te saatte toisen hengen, kuin minkä olette saaneet, tai toisen evankeliumin, kuin minkä olette vastaanottaneet, niin sen te hyvin kärsitte”* (2.Kor. 11:3-4).

Kun Jeesus kielletään kumoamalla Hänen jumalalliset ominaisuutensa ja tekemällä Hänestä "toinen Jeesus", esim. taru "historiallisesta Jeesuksesta", jonka luopioteologit sepittivät, niin Raamatun Jeesus ja Hänen taivaallinen Isänsä kielletään. Johannes sanoo: *"Kuka on valhetteliija, ellei se, joka kieltää sen, että Jeesus on Kristus? - - Kuka ikinä kieltää Pojan, hänellä ei ole Isääkään"* (Joh. 14:6). Kun Hänet hyljätään, pelastuksen evankeliumi hyljätään ja syntiset riistävät itseltään ainoan pääsyn Isän armon valtaistuimelle. Omien tekojensa kautta syntiset ja petetyt uskovat joutuvat sitten väärin oppien valheiden uhreiksi ja sen seurauksena menettävät lupauksen iankaikkisesta elämästä (vrt. Joh. 15:6).

Myös Pietari yhtyy varoitukseen Jeesuksen kieltämisestä ja viittaa syntiemme tähden kuolleen raamatullisen Kristuksen vääristelyyn ja hylkäämiseen. Tätä harhaoppia harjoittavat petetyt "kristilliset" saarnaajat, jotka poikkesivat totuudesta ja tarjoavat sitten petoksensa mahdollisimman huomaamattomasti saarnoissaan ja teologisissa luennoissaan. Tämä Pietarin varoitus on erityisen tärkeä nykyisenä suuren luopumuksen aikana: *"Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa, niinkuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon. Ja moni on seuraava heidän irstauksiaan, ja heidän tähtensä totuuden tie tulee häväistyksi"* (2.Piet. 2:1-2).

Väistämätön seuraus saarnattaessa "toisesta Jeesuksesta", joka on väärin opettajien sekavan ja epäraamatullisen järkeilyn tuote, on väärä evankeliumi, jonka paholaisen petoshenget vahvistavat ihmisten sydämiin. Näiden opettajien ajamat virheelliset opit ja alhaiset normit ovat usein hyvin suosittuja ja saavat aikaan mm. sen, että evankeliset kristityt, jotka kunnioittavat pelastuksen ja pyhityksen raamatullisia normeja, kuvataan naurettavina ja vanhanaikaisina. Todellisten uskovien hengelliset vakaumukset ja moraalinormit torjutaan osana vanhentunutta elämäntapaa, koska se tuomitsee synniksi tietyt käyttäytymismuodot, joita ei-evankeliset kompromissaajat pitäisivät hyväksyttävinä ihmisen vapauksina.

Hyökkäys Raamattua vastaan

Herra antaa hyvin selkeitä lausuntoja niiden sanojensa aitoudesta, jotka on tallennettu Raamattuun Pyhän Hengen ohjauksessa. Mitään ei saa lisätä eikä ottaa pois (5. Moos. 12:32). Jos kunnioitamme Raamattua ja noudatamme sen määräyksiä, meille käy hyvin ja Herra käyttää meitä palveluksessaan: *”Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa, että Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmistunut”* (2.Tim. 3:16-17).

Hengellisen petoksen harmaalla alueella epäillään kuitenkin voimakkaasti Raamattua Jumalan innoitettuna, erehtymättömänä ja kaikkiriittäväenä Jumalan Sanana. Yhtäällä on joukko itseoikeutettuja profeettoja, jotka täydentävät Raamattua sen ulkopuolisilla ilmoituksilla Jumalan tahdosta unien, näkyjen ja heille puhuvien äänten kautta, ja ekstaattisten kokemustensa aikana jotkut heistä väittävät jopa käyneensä taivaassa. Sitten he julistavat vääriä sanomiaan, joita ei voida vahvistaa, sinisilmäisille harhaisille käsityksilleen alttiille kuulijoilleen. Toisaalta on yhä enemmän luopioteologeja ja saarnaajia, jotka ottavat pois tiettyjä osia Raamatusta hengellistämällä, allegorisoimalla tai yksinkertaisesti kieltämällä tiettyjen kohtien merkityksen. Herra varoittaa ankarasti kumpaakin ryhmää:

”Minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan profetian sanat kuulee: Jos joku panee niihin jotakin lisää, niin Jumala on paneva hänen päällensä ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan; ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu” (Ilm. 22:18-19). Tämä Ilmestyskirjan vakava varoitus koskee koko Raamattua (vrt. 5.Moos. 4:2; 12:32; Snl. 30:6).

Raamatun lausunnot kielletään yleensä siksi, että tiettyjä kuvauksia pidetään tieteellisesti mahdottomina (esim. neitseellinen syntymä ja ylösnousemus kuolleista), tai että tietty lausunto johtuu primitiivisen mytologian vaikutuksesta (esim. pahan valtakunnan olemassaolo ilmassa paholaisen hallinnassa, jota kuvataan "käärmeeksi" tai "lohikäärmeeksi"), tai siksi, että tiettyjä näkemyksiä ja käytäntöjä pidetään vanhentuneina (esim. miesvaltainen asema yhteiskunnassa sekä homoseksuaalisen suuntautuneisuuden tuomitseminen).

Tämän tilanteen seurauksena käytännöllisesti katsoen kaikki Raamatun perustotuudet kielletään, mikä synnyttää ns. kieltämisen teologian. Esimerkkejä kielletyistä opeista ovat luomiskertomus, syntiinlankeemus, vedenpaisumus, neitseellinen syntymä, jumaluus, Kristuksen ylösnousemus ja taivaaseenastuminen, Israelin lopunajan ennallistaminen, henkilökohtaisen Antikristuksen nousu, joka toimii maailman johtajana, universaalina messiaana ja itsensä Jumalaksi julistaneena tulevan ahdistuksen aikana, uskovien tempaus, Kristuksen toinen tulemus ja Daavidin valtaistuimen ennallistaminen Jerusalemissa, josta käsin Kristus hallitsee tuhatvuotisen hallituskautensa aikana. Mitä Raamatusta jää jäljelle, kun kaikista sen tärkeistä lausunnoista on poistettu kirjaimellinen merkitys ja ne tulkitaan vain vertauskuvallisesti?

Olemme tärkeiden lopunajan profetioiden toteutumisen kynnyksellä, ja on silmiinpistävää, miten teologit, jotka kieltävät Raamatun perustotuudet, innokkaasti yrittävät torjua kaikenlaista uskoa Raamatun profetioiden kirjaimelliseen toteutumiseen. Heidän vaikutuspiiriinsä kuuluvat seurakunnan jäsenet köyhtyvät hengellisesti, koska heiltä on riistetty pelastusvarmuus ja koska he ovat myös vieraantuneet autuaallisesta tempauksen toivosta (vrt. Tiitus 2:13). Nykyajan allegoristit edistävät väärää turvallisuuden tunnetta ihmisten keskuudessa kieltämällä lopunajan tuomioiden todellisuuden suuren ahdistuksen aikana. Tämä on jatkoa väärien profeettojen muinaiselle lähestymistavalle. Jeremia sanoo: *"He parantavat minun kansani vammaan kepeästi, sanoen: "Rauha, rauha!" vaikka ei rauhaa ole"* (Jer. 6:14). Teologit, jotka pyrkivät hengellistämään Raamattua, noudattavat helppoa ja sosiaalisesti hyväksyttävää tapaa kieltämällä Raamatun profeetalliset varoitukset.

Merkkejä ja ihmeitä

Väärien profeettojen yleinen tapa on esiintyä dramaattisesti tarjotessaan merkkejä ja outoja kokemuksia antamaan uskottavuutta petollisille opetuksilleen. Tällaisia ilmiöitä ovat esimerkiksi hengessä kaatuminen kuten myös äärimmäiset väitteet parantamisesta ja jopa kuolleiden herättämisestä. Kaikki tehdään Jeesuksen nimessä ja usein siihen liittyy voimakkaita huudahduksia, kuten "Jeesuksen väkevässä nimessä!". On kuitenkin selvää, että heidän kokouksissaan vaikuttaa vieras henki. Tällaiset profeetat toimivat "toisen Jeesuksen" petollisessa hämäryydessä, eivätkä ohjaa kuulijoitaan kohti elämää muuttavaa kohtaamista todellisen

Jeesuksen kanssa. He eivät voi tehdä niin, koska eivät tunne Häntä henkilökohtaisesti ja käyttävät Hänen nimeään vain päästäkseen petettyjen sydämiin ja mieliin.

Monet vääristä profeetoista ja heidän uhreistaan pitävät lujasti kiinni virheellisistä ajatuksistaan ja jatkavat itsepetosta, kunnes heidät vihdoinkin tuomitaan ja paljastetaan suuren valkean valtaistuimen edessä, jossa he ilmestyvät Tuomarin, Jeesuksen Kristuksen, eteen, joka hylkää ja tuomitsee heidät: *"Moni sanoo minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekoa?' Ja silloin minä lausun heille julki: 'Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tykööni, te laittomuuden tekijät'"* (Mt. 7:22-23).

Siksi on mahdollista tehdä väärä ylikuonnollisia merkkejä ja teeskennellä, että voima siihen tulee Herralta, vaikka asia ei ole näin ollenkaan. Tällaiset "manifestaatiot" ovat usein samat kuin ns. eksorkismissa (riivaajien karkottaminen), joka on yhtä petollista. Me tarvitsemme erottelukykä, koska monet uskonnolliset teot, jotka suoritetaan Herran nimessä, eivät ole aitoja, eikä niitä siksi pitäisi sokeasti hyväksyä.

Väärin profeettojen lopunajan kampanja

On hyvin tärkeä kysymys, joka tulisi esittää koskien väärin profeettoja ja heidän petostaan, nimittäin: "Mikä on paholaisen lopullinen tarkoitus, kun se voimaannuttaa ja käyttää väärin profeettoja ja kuinka pitkälle hän on jo edistynyt tavoitteensa toteuttamisessa?" Herra Jeesus itse paljastaa paholaisen suunnitelmat vastatessaan opetuslastensa kysymyksiin lopunajasta: *"Silloin Jeesus vastasi ja sanoi heille: 'Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä. Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä olen Kristus', ja he eksyttävät monta. ... Ja monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monta'"* (Mt. 24:4-5, 11). Tämä petos on usein niin hienovarainen ja vakuuttava, että jopa vakavasti otettavat kristityt saattavat hämmentyä ja altistua sille: *"Sillä väärin kristuksia ja väärin profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin"* (Mt. 24:24). Varo tätä vastaan: *"Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan"* (1.Joh. 4:1).

Tulee todellakin olemaan suuria ihmisryhmiä, jotka todellisen Jeesuksen sijaan hyväksyvät väärän Jeesuksen eli Antikristuksen. Tämä koskee jopa valittua kansaa Israelia, ja siksi Jeesus sanoo heille: *"Minä olen tullut Isäni nimessä, ja te ette ota minua vastaan; jos toinen tulee omassa nimessään, niin hänet te otatte vastaan"* (Joh. 5:43). (Ilm. 13:3-4). Tämä Israelin enemmistön vakava arviointivirhe väärän messiaan omaksumisessa ei kuitenkaan rajoitu vain heihin, sillä kaikkien muidenkin uskontojen kannattajat maan päällä seuraavat perässä. He kaikki hyväksyvät ja palvovat yhteistä väärää messiaasta: *"Ja koko maa seurasi ihmetellen petoa ja kumarsivat petoa sanoen: "Kuka on pedon vertainen?"* (Ilm. 13:3-4).

Hengellisen petoksen synkkä ja lopullinen tavoite on väärän kristuksen ilmestyminen, joka saa koko maailman hallintaansa ahdistuksen aikana. Kaikki petetyt ovat Antikristuksen hengellisesti saastaisen morsiamen jäseniä (Ilm. 17:3-5). Tämä avioliitto on kuitenkin lyhytikäinen. Kun Antikristus julistaa olevansa Jumala uudelleen rakennetussa Jerusalemin temppelissä (2.Ts. 2:4), niin kaikki, jotka kieltäytyvät palvomasta häntä tässä ominaisuudessa, teloitetaan (Ilm. 13:15; 17:16).

Mikä sanomaton etuoikeus Kristuksen morsiamella onkaan valmistautua hänen tulemiseensa ja olla valmiina tulla temmatuksi pois taivaalliseen asuinsijaansa! (Joh. 14:2-3; 1.Ts. 4:16-17). Jos hän aikoo tosissaan ilmestyä Hänen eteensä tahrattomassa vaatteessa, hänen on johdonmukaisesti vastustettava hengellisen petoksen saastutusta ja *"kilvoiteltava sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu"* (Juuda 1:3). Ristintyönsä ja Pyhän Hengen vuodattamisen kautta Herra Jeesus antaa meille mahdollisuuden kokea pyhitystä käytännön todellisuutena odottaessamme hänen äkillistä tulemustaan (Ef. 5:25-27). Jos jatkamme vaeltamista valkeudessa, niinkuin Hän on valkeudessa, emme koskaan horju (Joh. 8:12; 1.Joh. 1:7).